

MINISZTERELNÖKSÉG

Alkotmánybíróság

Ikt.sz.: 1092/2/2015.

Budapest

Donáti utca 35 - 45.

1015

1535 Budapest, Pf.: 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

AL	
Ügyszám:	W/909-14/2015
Érkezett:	2016 FEBR 23. Futár
Példány:	1
Melléklet:	2

Alulírott, Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter a T. Alkotmánybíróság 2015. november 18-án kelt, IV/909-8/2015. számú végzésére válaszolva az alábbi

kérelmet

terjesztem elő:

Kérem, hogy a Lengyel Szilvia által a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.594/2014/6. számú jogerős ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére benyújtott, 2015. február 26-án kelt alkotmányjogi panaszt (a továbbiakban: panasz) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 65. § (1) bekezdése szerint elutasítani szíveskedjenek.

I n d o k o l á s

I.) Az indítvánnyal kapcsolatos észrevételek

1.) A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal jogállása, feladat- és hatásköre

A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (2) bekezdés *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 355/2011. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. §-a értelmében a Kormány által kijelölt kormányzati ellenőrzési szerv.

A Rendelet 2. §-a szerint a Hivatal a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter irányítása alá tartozó, központi hivatalként működő központi költségvetési szerv.

A Rendelet 11. § (1) bekezdése értelmében a Hivatal a kormányzati ellenőrzési tevékenységét a Kormány által jóváhagyott éves ellenőrzési terv alapján végzi.

A Rendelet 11. § (3) bekezdése kimondja, hogy a Kormány döntése, a miniszterelnök vagy a Miniszterelnökséget vezető miniszter utasítása alapján a Hivatal elnöke soron kívüli kormányzati ellenőrzést rendel el.

A Rendelet 31. §-a értelmében a Hivatal a kormányzati ellenőrzésekről jelentést készít.

A Rendelet 35. § (1) bekezdése kimondja, hogy a Hivatal az ellenőrzési jelentést

a) a Hivatal ellenőrzési tervében szereplő vagy kormánydöntéssel elrendelt kormányzati ellenőrzés esetén a Miniszterelnökséget vezető miniszter útján a Kormány elé,

b) a miniszterelnök által elrendelt kormányzati ellenőrzés esetén a miniszterelnök elé,

c) a Miniszterelnökséget vezető miniszter által elrendelt kormányzati ellenőrzés esetén a Miniszterelnökséget vezető miniszter elé terjeszti.

A fenti jogszabályi rendelkezésekből egyértelműn megállapítható, hogy a Hivatal a kormányzati ellenőrzések lefolytatásáról saját hatáskörben nem dönthet, kormányzati ellenőrzést kizárólag azokban a tárgykörökben folytathat le, amelyeket a Kormány az éves ellenőrzési tervének elfogadásakor jóváhagyott, vagy amelyek lefolytatására a Kormánytól, a miniszterelnöktől vagy a Miniszterelnökséget vezető minisztertől utasítást kapott. A Hivatal tehát minden esetben az elrendelő által meghatározott ügyben folytatja le az ellenőrzését, majd annak eredményét, az ellenőrzési jelentést is az elrendelő részére terjeszti fel. Az így elkészített és felterjesztett jelentés alapján az elrendelő az, aki állást foglal abban a kérdésben, hogy a jelentésben leírtak alapján kíván-e valamilyen döntést hozni, vagy sem, azaz az ellenőrzési jelentés az elrendelő döntését előkészítő, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 27. § (5) bekezdése szerinti döntés megalapozását szolgáló adat.

2.) Az adatkezelés célja, az adatkezelő

Az 1.) pontban leírtak alapján megállapítható, hogy a Hivatal az ellenőrzéseivel kapcsolatban, illetve az ellenőrzési jelentései alapján semmilyen döntést nem hoz, tevékenysége az ellenőrzés elrendelője döntéseinek az előkészítésére irányul, azaz az ellenőrzési jelentések elkészítésének, vagyis az adatkezelésnek a célját nem a Hivatal, hanem az elrendelő határozza meg.

Ennek azért van kiemelkedő jelentősége, mert az Info tv. 3. § 9. pontja értelmében „*adatkezelő: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely önállóan vagy másokkal együtt az adat kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajtatja.*”

A hatályos jogszabályi rendelkezés álláspontom szerint egyértelmű rendelkezése értelmében tehát az a személy (vagy szerv) az adatkezelő, aki (amely) az adatkezelés célját meghatározza. A fent bemutatottak szerint a kormányzati ellenőrzésekről készült

ellenőrzési jelentések tekintetében (és így a panasz tárgyát képező ügyben is) ez nem a Hivatal, hanem az adott kormányzati ellenőrzés elrendelője, vagyis a Kormány, a miniszterelnök vagy a Miniszterelnökséget vezető miniszter. (A panasszal érintett konkrét ügyben a Kormány, tekintettel arra, hogy az érintett ellenőrzést a Hivatal az éves ellenőrzési terve alapján folytatta le.)

Érdemes kiemelni, hogy az Info tv. előtt hatályban volt, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) 1999 júliusától, azaz immáron több mint 16 éve az adatkezelő fogalmát a jelenlegihez (legalábbis tartalmában) megegyezően határozza meg.

Az idézett jogszabályi rendelkezéssel összhangban a vonatkozó bírósági gyakorlatban is az a kiforrott és egységes álláspont, hogy adatkezelőnek az adatkezelés célját meghatározó személy (szerv) tekinthető. Ezt mondta ki a Legfelsőbb Bíróság a Társaság a Szabadságjogokért felperes által a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perben a Pfv. IV. 20.276/2008. számon hozott, és BH 2008.333. szám alatt közzétett döntésében, és ezt az álláspontot foglalta el a panasszal érintett, a Fővárosi Ítéltábla által 8.Pf.20.594/2014/6. szám alatt meghozott jogerős ítélet is.

A fentiek alapján téves az indítványozó által a panaszban elfoglalt azon álláspont, amely az Info tv. szerinti adatkezelő fogalmát relativizálja, és általánosságban az adott adat fellelési helyéhez köti az adatkezelői minőség megállapíthatóságát.

3.) Döntés az ellenőrzési jelentések megismerése iránti igényekről

Az Info tv. 27. § (5) bekezdése szerint „a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését - az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével - azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.”

A most idézett jogszabályi rendelkezés alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a jogalkotó a közérdekű adat megismerése iránti igényről való döntést az adatkezelő, vagyis az adatkezelés célját meghatározó személy (vagy szerv) feladat- és hatáskörébe utalja. Ez a személy (vagy szerv) a Hivatal ellenőrzési jelentései tekintetében az adott kormányzati ellenőrzés elrendelője.

A fentiek alapján a panasszal érintett ügyben kijelenthető, hogy az indítványozó a közérdekű adatok megismerése iránti igényét nem a megfelelő helyre nyújtotta be, így a Hivatal a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően utasította el az igény teljesítését, hiszen az igénylő által kért ellenőrzési jelentésnek nem az adatkezelője, annak nyilvánosságra hozatala felől nem dönthetett.

E körben érdemes kiemelni, hogy a Hivatal (illetve jogelődjei) 1993 óta a Kormány ellenőrzési szerve, jelentéseit a megalakulása óta a Kormány, illetve a vizsgálat elrendelésére jogosult más személy részére készíti. A Hivatal által készített jelentések a mindenkori Kormánytól függetlenül, a kezdetektől fogva döntés-előkészítő adatnak minősültek, a jelentések nyilvánosságra hozatala felől a Hivatal soha nem határozhatott.

Mivel tehát a Hivatal a jelentéseit a vizsgálatot elrendelő döntése alapján, az elrendelő részére készíti el, így az elrendelő van abban a helyzetben, hogy a jelentések alapján az általa szükségesnek ítélt döntéseit meghozza, de éppen emiatt azt is csak az elrendelő tudja elbírálni, hogy egy adott közérdekű adatigénylés teljesíthető-e, az adott jelentés nyilvánosságra hozható-e vagy sem. Utóbbi döntés meghozatalában az elrendelő természetesen és értelemszerűen kötve van a közérdekű adatok megismerésére irányadó szabályokhoz is, azonban ez nem változtat azon a panasz elbírálása szempontjából alapvető jelentőségű tényen, hogy a jelentés nyilvánosságra hozatala felől az elrendelő, és nem a Hivatal dönthet.

4.) A Hivatal ellenőrzési jelentéseinek megismerése a gyakorlatban

A fent kifejtettek mellett rögzíthető továbbá az is, hogy a Hivatal által készített ellenőrzési jelentések nyilvánosság általi megismerésére vonatkozó, korábban az Avtv.-ben, jelenleg pedig az Info tv.-ben meghatározott jogszabályi rendelkezések tekintetében egységes jogalkalmazói gyakorlat és ezen ügyek megítélését illetően egységes bírósági gyakorlat alakult ki.

E szerint a Hivatal – figyelemmel arra, hogy az ellenőrzési jelentések tekintetében nem minősül adatkezelőnek – az ellenőrzési jelentések megismerésének biztosítására nem jogosult. Mivel az ellenőrzési jelentés adatkezelője a korábbiakban leírtak alapján az, aki az adott vizsgálatot elrendelte, ezért a jelentés nyilvánosságra hozatala felől – a közérdekű adatok megismerésére irányadó jogszabályi rendelkezések keretei között – az elrendelő, vagyis a Kormány, a miniszterelnök vagy a Miniszterelnökséget vezető miniszter dönt.

Ez a – az Info tv. rendelkezéseinek és az irányadó, a panasz tárgyát képező ügygel is érintett bírósági gyakorlatnak mindenben megfelelő – gyakorlat álláspontom szerint nem sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében rögzített, a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot, hiszen nem eredményezi azt, hogy a közérdekű adat nem megismerhető, hanem azt biztosítja, hogy az Info tv. 26. § (1) bekezdésének és 29. § (1) bekezdésének megfelelően az adat kiadásáról az adatkezelő döntsön.

Megjegyzem, hogy a 2014. június 6-a óta eltelt időszakban, vagyis mióta a Hivatal a Miniszterelnökséget vezető miniszter irányítása alá tartozik, hozzám is számos esetben érkezett a Hivatal ellenőrzési jelentéseinek megismerésére irányuló igény, melyeknek a fenti jogszabályi rendelkezések által biztosított jogkörömben eljárva, mint adatkezelő eleget tettem, és a Hivatal ellenőrzési jelentéseinek az igénylő részére történő kiadásáról határoztam.

5.) A Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.594/2014/6. számú ítélete

Álláspontom szerint a fent kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla panasszal támadott, 8.Pf.20.594/2014/6. számú jogerős ítélete nem ütközik az Alaptörvény rendelkezéseibe, a konkrét ügy kapcsán az indítványozó mindhárom érve téves.

Az indítványozó a panaszában a Fővárosi Ítéltábla ítéletét arra hivatkozással tekinti alaptörvény-ellenesnek, hogy az

- a) a Hivatalt nem minősítette adatkezelőnek,
- b) nem vizsgálta, hogy milyen döntéssel összefüggésben áll fenn a nyilvánosság korlátozásával kapcsolatos körülmény,
- c) a jelentés egészét döntés megalapozását szolgáló adatnak tekintette.

a)

A kifejtettek szerint téves az indítványozónak az az álláspontja, amely a Hivatalt a jelentés vonatkozásában adatkezelőnek tekinti, azaz a pert nem megfelelő alperessel szemben indította meg. Helytálló döntést hozott tehát a Fővárosi Ítéltábla, amikor megállapította a Hivatal adatkezelői minőségének hiányát, azaz a jogerős ítélet e vonatkozásban megfelel a jogszabályi rendelkezéseknek.

Tekintettel arra, hogy az indítványozó kiinduló pontja, az adatkezelő (és így az alperes) személyének meghatározása téves volt, e tévedés a peres eljárás sajátosságai miatt a konkrét ítéletet tekintve maga után vonzotta a többi érvének helytelenségét is.

b)

A konkrét ügyet tekintve téves tehát az indítványozó azon álláspontja is, hogy a bíróságnak vizsgálnia kellett volna, a jelentés kapcsán milyen döntéssel összefüggésben áll fenn a nyilvánosság korlátozásával kapcsolatos körülmény.

Az eljáró bíróság az ügyet a kereseti kérelem által meghatározott keretek között, a perben részt vevő felek közötti viszonylatban folytatja (folytathatja) le, melyben az indítványozó a Hivatal kötelezését kérte a vonatkozásban, hogy a jelentést a részére adja ki. Ennek okán a bíróságnak a perben vizsgálnia kellett azt a kérdést, hogy a Hivatal (mint alperes) adatkezelőnek minősül-e, azaz egyáltalán kötelezhető-e a felperes által kért jelentés kiadására. Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla (a fent kifejtettek szerint helyesen) arra a megállapításra jutott, hogy a Hivatal a jelentés vonatkozásában nem minősül adatkezelőnek, így a bíróságnak további bizonyítás lefolytatására nem is volt lehetősége, hiszen azt nem vizsgálhatta, hogy az egyébként perben nem álló elrendelő milyen döntést hozott, illetve milyen döntés meghozatalára készül, vagy nem készül.

Mindezzel összefüggésben megjegyzem, hogy az indítványozó kikerülte azt a kérdést, hogy a perben az általa hiányolt bizonyítási eljárás során az alperesként eljáró Hivatal miként tudott volna érdemi nyilatkozatot tenni abban a vonatkozásban, hogy egy tőle szervezetileg elkülönülő szerv, melynek döntési folyamatára rálátása nincs, akar-e a jelentéssel érintett ügyben döntést hozni, és e döntés meghozatalakor a jelentés mely adatait kívánja felhasználni. Az ellenőrzési jelentése alapján esetleg megszülető kormánydöntés meghozatalában a Hivatal értelemszerűen nem vesz részt, a feladatát a jelentés leadásával elvégezte, így arról, hogy az elrendelő milyen döntést kíván hozni, a döntését egyáltalán meghozta-e, információval nem rendelkezik, tehát az adat döntés-előkészítő jellegének fennálltáról még csak érdemi nyilatkozatot sem áll módjában tenni, nemhogy minderre még bizonyítást is le tudna vezetni.

c)

Mindezen okok eredményeképpen az indítványozó harmadik érve is téves, azaz a jogerős ítélet nem alaptörvény-ellenes azért sem, mert rögzítette, hogy a jelentés döntés-előkészítő adat.

A fent kifejtettek szerint az eljáró bíróság a kereseti kérelemhez kötöttsége miatt nem volt abban a helyzetben, hogy bizonyítást folytasson le a perben nem álló döntéshozó, azaz az elrendelő vonatkozásában, így fogalmilag lehetetlen, hogy a bíróság a jelentésben foglalt adatokat egy általa nem ismert döntéshez viszonyítsa, azaz nem volt mi alapján döntenie arról, hogy a jelentés egyik, vagy másik része már nyilvánosságra hozható-e.

Tekintettel tehát arra, hogy az indítványozó (a perbeli felperes) a közérdekű adatok megismerése iránti igényét nem a megfelelő helyre nyújtotta be, és ezt követően a kapott választ nem fogadta el, a pert rossz alperessel szemben indította meg, a bíróság a jelentés adatait nem vetíthette egyetlen döntésre sem, azaz az indítványozó által kifogásolt általános megállapítás (azaz, hogy a jelentés döntés-előkészítő adat), a konkrét esetet tekintve nem alaptörvény-ellenes, ugyanakkor megfelel az Info tv. rendelkezéseinek. A rossz alperes perlése miatt ugyanis a bíróság, nem volt abban a helyzetben, hogy ennél részletesebb megállapítást tudjon tenni.

Megjegyzendő, hogy mivel az indítványozó a pert nem a megfelelő alperessel szemben indította meg, a keresete feltehetőleg akkor is elutasításra került volna, ha a Fővárosi Ítéltábla az ellenőrzési jelentés vonatkozásában arra az álláspontra jut, hogy annak döntés-előkészítő jellege már nem áll fenn, mert ebben az esetben is az adatkezelőt kellett volna a jelentés kiadására kötelezni, és nem a Hivatalt.

6.) Az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogai nem sérültek

Az indítványozó a panaszában előadja, hogy az adatkezelő fogalmának ítélet szerinti értelmezése szerinte sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében biztosított jogát, ugyanis ha az adatigénylőnek a közérdekű adatot az adatkezelőtől kell kérnie, az adatkezelő szerv megállapításához neki „mélyreható közigazgatási jogi elemzést” kellene elvégeznie.

Azon túl, hogy a fent már kifejtettek szerint az Info tv. rendelkezései e kérdésben egyértelműek, kiemelendő, hogy a panasz e vonatkozásban jelentős ellentmondást tartalmaz. Miközben ugyanis az indítványozó a Panasz 3.3.3. pontjában kifejti, az adatigénylőtől nem várható el, hogy tudja, a konkrét ügyben ki minősül adatkezelőnek, a 3.3. pontban maga is elismeri, tudomással bír arról, hogy a perbeli ügyben a vizsgálati jelentést a Hivatal a Kormány utasítására, a Kormány számára készítette el (vagyis az ellenőrzési jelentés adatkezelője a Kormány).

Kiemelendő az is, hogy az indítványozó a panaszának 3.3.2. pontjában az Info tv. 26. § (1) bekezdésére, az Info tv. 29. § (1) bekezdésére, illetve az Info tv. 31. § (1) bekezdésére hivatkozva – egyébként helyesen – még azt is rögzíti, hogy a közérdekű adat megismerhetővé tételére az adatkezelő köteles, a közérdekű adatról az adat kezelőjétől kérhető másolat, illetve a kereset az adatkezelő ellen indítható, ha az az adatigénylést nem teljesíti.

A panasz alapján az indítványozó tehát pontosan tisztában van azzal, hogy a konkrét ügyben ki az adatkezelő, és pontosan tisztában van azzal is, hogy a közérdekű adat megismerésére irányuló igényét az adatkezelő teljesítheti. Az, hogy az indítványozó nem ért egyet azzal a jogerős bírósági ítéletben is rögzített ténnyel, hogy a konkrét ügyben az Info tv. alapján a Kormány minősül adatkezelőnek, és (érthetetlen okból) ragaszkodik ahhoz, hogy az ellenőrzési jelentést részére a Hivatal adja ki, álláspontom szerint az ítélet alaptörvény-ellenességét nem alapozhatja meg.

Kiemelendő, hogy az indítványozót semmi nem akadályozta (és jelenleg sem akadályozza) abban, hogy az általa kért ellenőrzési jelentés megismerésére irányuló igényét az ellenőrzési jelentés általa is ismert adatkezelője részére terjessze elő.

A fentieket összefoglalva megállapítható, hogy az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében biztosított, a közérdekű adatok megismeréséhez való jogát a panasz tárgyát képező ítélet nem sértette. Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése ugyanis valóban mindenki számára biztosítja a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot, azonban e jog a vonatkozó jogszabályok – elsősorban az Info tv. – által meghatározott rendben és keretek között gyakorolható. Márpedig az Info tv.-nek az indítványozó által is idézett rendelkezései egyértelműen előírják, hogy a közérdekű adatok megismerését az adatkezelő köteles biztosítani, az ezzel kapcsolatos igényeket pedig az adatkezelővel szemben lehet érvényesíteni. Az Alaptörvényben biztosított jog ugyanakkor nem ad felhatalmazást az indítványozónak arra, hogy az igénye tárgyát képező adatok tekintetében az Info tv. rendelkezéseit felülírva saját maga jelölje ki az adatkezelőt és dönthesse el, a kért adatot ki adja ki részére.

II.) A közérdekű adatigényléseket az Info tv. 3. § 9. pontjára is figyelemmel kell teljesíteni

A T. Alkotmánybíróság hivatkozott számú végzésében megfogalmazott kérdésre válaszolva – figyelemmel a konkrét ügy kapcsán kifejtettekre is – az álláspontom az, hogy a közérdekű adatigénylések teljesítése az Info tv. 3. § 9. pontjára hivatkozással jogszerűen megtagadható.

Az adatkezelő fogalmát rögzítő, az Info tv. 3. § 9. pontjában szereplő rendelkezés az adatkezelői minőség megállapíthatóságának nélkülözhetetlen elemeként határozza meg azt, hogy az adott természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet az adatok kezelésének célját (önállóan vagy másokkal együtt) meghatározza.

Az Info tv. 26. § (1) bekezdése, 27. § (5) bekezdése, 29. § (1) bekezdése és 31. §-a alapján pedig egyértelműen megállapítható, hogy a közérdekű adatok megismerhetővé tételével kapcsolatos kötelezettségek az adatkezelőt, vagyis az Info tv. 3. § 9. pontjára figyelemmel azt terhelik, aki az adatkezelés célját meghatározza.

Álláspontom szerint éppen a panasz azon felvetése – amely az Info tv. 3. § 9. pontjában meghatározott fogalomtól elszakadva, kizárólag és minden esetre vonatkozóan az adat fellelési helyét tekinti az adatkezelői minőség megállapíthatósága szempontjából

releváns feltételnek - vezetne a közfeladatot ellátó szervek közötti hatáskörelvonásokhoz, ami a jogállamiság részét képező jogbiztonság sérelmét eredményezné.

A közigazgatás szervezetrendszerében meglévő feladatmegosztás következtében általános gyakorlat, hogy egy adott szerv egy másik szerv döntését készíti elő. Egy adott döntés meghozatala azonban minden esetben az arra hatáskörrel rendelkező közigazgatási szerv joga, ami egyúttal adott esetben kötelessége is. E szabály értelmezésének azonban a fordítottja is igaz, azaz egy adott közigazgatási szerv feladatát, hatáskörét egy másik közigazgatási szerv nem vonhatja el, az adott szerv hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára egy másik közigazgatási szerv nem jogosult.

Mindezt a Hivatalra vetítve kijelenthető, hogy az ellenőrzési jelentések alapján a döntést az elrendelő hozza meg, ezért a közérdekű adatigényléssel érintett adat döntés-előkészítő jellegének a megállapítása az elrendelő feladata és hatásköre. E feladatot a Hivatal nem vonhatja el, azaz a Hivatal sem a Kormány, sem a miniszterelnök, sem a Miniszterelnökséget vezető miniszter hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára nem jogosult.

Az adatkezelő fogalmának a panasz szerinti értelmezése így egyrészt hatáskör elvonással járna, másrészt annak elfogadása lehetetlen feladat elé állítaná a Hivatalt (de más döntés-előkészítő feladattal megbízott szerveket is), hiszen úgy kellene állást foglalnia az adat döntés-előkészítő jellegéről, hogy a döntést nem ő hozza meg, a döntésre, a döntés folyamatára sem rálátása, sem ráhatása nincs.

Álláspontom szerint azzal, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesítése az Info tv. 3. § 9. pontjának megfelelő adatkezelővel szemben lehetséges, a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog semmilyen formában nem sérül, mindössze azt biztosítja, hogy a közérdekű adatigénylés teljesítéséről való döntést a hatáskörrel, és nem mellesleg az ügy érdemi megítéléséhez szükséges információkkal rendelkező szerv hozza meg.

Mindez az információhoz jutás akadályának nem tekinthető, valójában a fent bemutatottak szerint mind elméleti, mind gyakorlati szükségszerűség.

Budapest, 2015. december „3”

Tisztelettel:

